

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 4.9.2019
COM(2019) 396 final

2019/0179 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

**om ändring av förordning (EU) 2019/501 och förordning (EU) 2019/502 vad gäller deras
tillämpningsperioder**

(Text av betydelse för EES)

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Den 29 mars 2017 anmälde Förenade kungariket sin avsikt att utträda ur unionen i enlighet med artikel 50 i fördraget om Europeiska unionen. Detta innebär att om avtalet om utträde¹ inte ratificeras kommer unionens primär- och sekundärrätt att upphöra att vara tillämplig på Förenade kungariket från och med utträdesdagen. Förenade kungariket kommer då att bli ett tredjeland.

Förenade kungarikets utträde ur unionen utan ett avtal skulle påverka det fortsatta tillhandahållandet av väg- och lufttransporttjänster mellan unionen och Förenade kungariket; ett tillhandahållande som inte längre skulle ha någon rättslig grund i unionsrätten vid utträdet. Detta skulle leda till en kollaps i förbindelserna och allvarliga störningar vad gäller väg- och lufttransporter mellan unionen och Förenade kungariket.

I kommissionens meddelande av den 13 november 2018 ”Förberedelser inför Förenade kungarikets utträde ur Europeiska unionen den 30 mars 2019: beredskapsplan”² fastställer kommissionen de principer som ligger till grund för beredskapsåtgärderna, däribland att de ska vara strikt tidsbegränsade.

Europeiska rådet (artikel 50) upprepade den 13 december 2018 sin uppmaning till intensifiering av arbetet med att på alla nivåer förbereda sig för följderna av Förenade kungarikets utträde, med beaktande av alla tänkbara utfall.

Kommissionen antog därför den 19 december 2018 förslag om ett antal beredskapsåtgärder för att säkerställa grundläggande förbindelser mellan unionen och Förenade kungariket, inbegripet förslag till förordningar som säkerställer grundläggande vägförbindelser³ och grundläggande lufttrafikförbindelser⁴. Med anledning av Förenade kungarikets utträde den 30 mars 2019 antog Europaparlamentet och rådet den 25 mars 2019 förordning (EU) 2019/501 som säkerställer grundläggande vägförbindelser⁵ (nedan kallad *förordning (EU) 2019/501*) och förordning (EU) 2019/502 som säkerställer grundläggande lufttrafikförbindelser⁶ (nedan kallad *förordning (EU) 2019/502*).

I enlighet med de principer som ligger till grund för beredskapsåtgärderna har båda förordningarna ett begränsat tillämpningsområde och är avsedda att tillämpas under en begränsad tid. Med tanke på den ursprungliga dagen för utträdet gäller förordning (EU) 2019/501 till och med den 31 december 2019, även med tanke på eventuella arrangemang för grundläggande förbindelser som kan komma att vidtas inom ramen för Europeiska

¹ Avtal om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen, EUT C 144 I, 25.4.2019, s. 1.

² COM(2018) 880 final, 13.11.2018.

³ COM(2018) 895 final, 19.12.2018.

⁴ COM(2018) 893 final, 19.12.2018.

⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/501 av den 25 mars 2019 om gemensamma bestämmelser för att säkerställa grundläggande förbindelser vad gäller transporter av gods och passagerare på väg med anledning av Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur unionen, EUT L 85 I, 27.3.2019, s. 39.

⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/502 av den 25 mars 2019 om gemensamma bestämmelser för grundläggande lufttrafikförbindelser med anledning av Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur unionen, EUT L 85 I, 27.3.2019, s. 49.

transportministerkonferensens multilaterala kvotsystem (ECMT). Med beaktande av de säsongsmässiga särdragen inom luftfartssektorn och för att underlätta tillhandahållandet av lufttransporttjänster anpassades tillämpningsperioden för förordning (EU) 2019/502 till utgången av Iatas vintersäsong 2019/20.

Förordning (EU) 2019/501 och förordning (EU) 2019/502 antogs en kort tid efter en första kort förlängning av den tidsperiod som avses i artikel 50.3 i EU-fördraget, till och med den 12 april 2019. Efter antagandet av dessa akter, på grundval av en begäran från Förenade kungariket, enades Europeiska rådet (artikel 50) den 11 april 2019⁷ om att ytterligare förlänga den period som föreskrivs i artikel 50.3 i EU-fördraget till och med den 31 oktober 2019.

Om inte Förenade kungariket ratificerar utträdesavtalet senast den 31 oktober 2019 eller begär en tredje förlängning, som Europeiska rådet (artikel 50) enhälligt beslutar om, kommer perioden enligt artikel 50.3 i EU-fördraget att upphöra den dagen. Utan ett avtal som garanterar ett utträde under ordnade former kommer Förenade kungariket då att vara ett tredjeland från och med den 1 november 2019.

I kommissionens meddelande av den 12 juni 2019 med titeln ”Lägesrapport om förberedelserna för beredskapsåtgärder inför Förenade kungarikets utträde ur Europeiska unionen”⁸ drog kommissionen slutsatsen att alla förberedelser och beredskapsåtgärder på EU-nivå fortfarande är ändamålsenliga. Det är dock uppenbart att förlängningen av perioden enligt artikel 50.3 i EU-fördraget med sju månader fram till och med den 31 oktober 2019 påverkar vissa redan antagna beredskapsåtgärder. Detta gäller i synnerhet beredskapsåtgärder, såsom förordningarna (EU) 2019/501 och (EU) 2019/502 som har en fast dag då de upphör att vara tillämpliga. I meddelandet av den 12 juni 2019 åtog sig kommissionen att överväga om dessa akter behöver en teknisk justering för att ta hänsyn till den nya tidsplanen för Förenade kungarikets utträde.

Detta är särskilt relevant när det gäller förordning (EU) 2019/501 då denna, om den ursprungliga dagen för tillämpning till och med den 31 december 2019 bibehålls, och om Förenade kungariket lämnar unionen utan en överenskommelse den 1 november 2019, skulle få en tillämpningsperiod begränsad till bara två månader, vilket skulle göra att det avsedda syftet inte uppnås, i den mån det är kopplat till förordningens tillämpningsperiod.

På liknande sätt skulle förordning (EU) 2019/502 vara tillämplig under mindre än hälften av den ursprungligen avsedda tillämpningsperioden om den skulle upphöra att vara tillämplig den 30 mars 2020, vilket för närvarande är fallet. Detta skulle avsevärt begränsa den period under vilken brittiska lufttrafikföretag skulle kunna flyga in i unionen.

Det är nödvändigt att se till att de redan antagna beredskapsförordningarna helt och hållet uppnår sina ursprungsmål, i den mån dessa är kopplade till förordningarnas tillämpningsperiod, trots att dagen för Förenade kungarikets utträde har skjutits upp. Detta förslag syftar därför till att förlänga giltighetstiden för förordningarna (EU) 2019/501 och (EU) 2019/502 med sju månader, vilket motsvarar längden på förlängningen av tidsfristen enligt artikel 50.3 i EU-fördraget. Förlängningen är i linje med de principer som ligger till grund för beredskapsåtgärder, särskilt principen att beredskapsåtgärder bör vara strikt tidsbegränsade.

⁷ Europeiska rådets beslut (EU) 2019/584, EUT L 101, 11.4.2019, s. 1.

⁸ COM(2019) 276 final, 12.6.2019.

Följaktligen föreslås det att förordning (EU) 2019/501 upphör att vara tillämplig den 31 juli 2020, i stället för den 31 december 2019. För att säkerställa att möjligheten enligt artikel 2.3 d i förordning (EU) 2019/501 finns tillgänglig under en rimlig period med en varaktighet motsvarande den som ursprungligen avsågs, bör den period under vilken personcabotage på väg får utföras i Irlands gränsregion definieras som sex månader från och med den dag då den förordningen börjar tillämpas. Denna regel bör ersätta den nuvarande hänvisningen till slutdagen den 30 september 2019. Den period under vilken kommissionen får utöva de delegerade befogenheter som avses i artikel 11.1 i förordningen bör anpassas till den nya dag då den förordningen upphör att vara tillämplig. De perioder som anges i artikel 2.2 b i förordningen bör inte ändras.

När det gäller förordning (EU) 2019/502, och i enlighet med villkoren i detta förslag, skulle förordningen upphöra att vara tillämplig senast den 24 oktober 2020, som är den sista dagen i Iatas sommarsäsong 2020. Förordningen skulle därmed bibehålla sin ursprungliga planerade tillämpningsperiod på tolv månader.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Detta förslag är en begränsad ändring av vissa bestämmelser som rör tillämpningsperioden för två befintliga förordningar som utgör lex specialis, och åtgärdar vissa av konsekvenserna av att unionsrätten inte längre kommer att vara tillämplig på Förenade kungariket. De väsentliga bestämmelserna i de ändrade rättsakterna påverkas inte och kommer att fortsätta att gälla. Detta förslag är därmed helt förenligt med den befintliga lagstiftningen.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Förslaget är en del av och helt i linje med unionens beredskapsåtgärder för Förenade kungarikets utträde ur unionen utan ett utträdesavtal.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Med tanke på att den rättsliga grunden för de två förordningar som ska ändras är artiklarna 91.1 och 100.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), bör samma rättsliga grund användas för denna ändringsförordning.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Eftersom förslaget ändrar bestämmelserna i befintlig unionslagstiftning kan dess mål endast uppnås genom en rättsakt på unionsnivå.

- **Proportionalitetsprincipen**

Den föreslagna förordningen anses vara proportionell eftersom den inte går utöver vad som är nödvändigt för att åtgärda effekterna av förlängningen av fristen enligt artikel 50.3 i EU-fördraget för Förenade kungarikets utträde ur unionen på de befintliga beredskapsförordningarna för väg- och luftfartsförbindelser. Den innehåller inga mer omfattande ändringar som inte rör förlängningen av den period som fastställs i artikel 50.3 i EU-fördraget.

- **Val av instrument**

Eftersom förslaget syftar till att ändra två befintliga förordningar är även det valda instrumentet en förordning. Med hänsyn till det begränsade antalet föreslagna ändringar är det inte nödvändigt att omarbета de två förordningarna.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Inte tillämpligt på grund av det begränsade tillämpningsområdet för den föreslagna förordningen och den exceptionella situation av engångskaraktär som tvingar fram detta förslag kort efter antagandet av de två berörda rättsakterna.

- **Samråd med berörda parter**

Inte tillämpligt på grund av det begränsade tillämpningsområdet för den föreslagna förordningen och den exceptionella situation av engångskaraktär som tvingar fram detta förslag. Såsom förklarats ovan syftar förslaget endast till att överföra det synsätt som ligger till grund för de två berörda rättsakterna, med avseende på olika tidsperioder, till den nya situation som uppstår efter förlängningen av den tidsperiod som fastställs i artikel 50.3 i EU-fördraget.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Detta förslag har varit föremål för intern rättslig och teknisk analys för att se till att den föreslagna åtgärden uppnår sitt avsedda ändamål, men samtidigt är begränsad till vad som är absolut nödvändigt.

- **Konsekvensbedömning**

En konsekvensbedömning behövs inte på grund av situationens engångskaraktär och förslagets begränsade omfattning. Såsom förklarats ovan syftar förslaget endast till att överföra det synsätt som ligger till grund för de två berörda rättsakterna, med avseende på olika tidsperioder, till den nya situation som uppstår efter förlängningen av den tidsperiod som fastställs i artikel 50.3 i EU-fördraget.

- **Grundläggande rättigheter**

Förslaget har ingen påverkan på tillämpningen eller skyddet av grundläggande rättigheter.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Ej tillämpligt.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Ej tillämpligt på grund av den föreslagna åtgärdens begränsade räckvidd och kortsiktiga karaktär.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EU) 2019/501 och förordning (EU) 2019/502 vad gäller deras tillämpningsperioder

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 91.1 och 100.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande²,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

1. Den 29 mars 2017 anmälde Förenade kungariket Storbritannien och Nordirland (nedan kallat *Förenade kungariket*) sin avsikt att utträda ur unionen i enlighet med artikel 50 i fördraget om Europeiska unionen. Fördragen kommer att upphöra att vara tillämpliga på Förenade kungariket från och med den dag då ett avtal om utträde träder i kraft eller, om det inte finns något sådant avtal, två år efter anmälan, om inte Europeiska rådet i samförstånd med Förenade kungariket enhälligt beslutar att förlänga denna tidsfrist.
2. Som förberedelse för den eventualitet att Förenade kungariket skulle utträda ur unionen utan ett avtal den 30 mars 2019, antogs Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2019/501³ och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/502⁴ den 25 mars 2019 för att säkerställa grundläggande gods- och passagerartrafik på väg och grundläggande lufttrafikförbindelser mellan unionen och Förenade kungariket.

¹ EUT C [...], [...], s. [...].

² EUT C [...], [...], s. [...].

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/501 av den 25 mars 2019 om gemensamma bestämmelser för att säkerställa grundläggande förbindelser vad gäller transporter av gods och passagerare på väg med anledning av Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur unionen, EUT L 85 I, 27.3.2019, s. 39.

⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/502 av den 25 mars 2019 om gemensamma bestämmelser för grundläggande lufttrafikförbindelser med anledning av Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur unionen, EUT L 85 I, 27.3.2019, s. 49.

3. Dessa rättsakter antogs en kort tid efter en första kort förlängning av den tidsperiod som avses i artikel 50.3 i EU-fördraget, till och med den 12 april 2019. På Förenade kungarikets begäran enades Europeiska rådet den 11 april 2019⁵ om att förlänga denna period ytterligare till och med den 31 oktober 2019. Om inte Förenade kungariket ratificerar utträdesavtalet⁶ senast den 31 oktober 2019 eller begär en tredje förlängning, som Europeiska rådet måste besluta enhälligt om, kommer perioden enligt artikel 50.3 i EU-fördraget att upphöra den 31 oktober 2019. Förenade kungariket blir då ett tredjeland från och med den 1 november 2019.
4. Förordning (EU) 2019/501 och förordning (EU) 2019/502 upphör att vara tillämpliga den 31 december 2019 respektive den 30 mars 2020. För att åtgärda konsekvenserna av den nya tidsplanen för Förenade kungarikets utträde ur unionen, efter en ytterligare förlängning av tidsperioden enligt artikel 50.3 i EU-fördraget med sju månader, bör tillämpningsperioden för dessa förordningar förlängas, med beaktande av de grundläggande principer som ligger till grund för beredskapsåtgärder och deras ursprungligen avsedda tillämpningsperioder.
5. Med tanke på förlängningen på sju månader av den period som avses i artikel 50.3 i EU-fördraget, bör tillämpningsperioden för förordning (EU) 2019/501 förlängas med sju månader till och med den 31 juli 2020. Detta bör bibehålla den ursprungligen planerade tillämpningsperioden på nio månader och säkerställa att förordningens mål att tillfälligt upprätthålla vägförbindelser vid Förenade kungarikets utträde uppnås med avseende på dess tillämpningsperiod.
6. Det är nödvändigt att säkerställa att passagerare kan tas upp och släppas av i gränsregionerna i Irland i samband med internationell linjetrafik och speciell linjetrafik för persontransporter mellan Irland och Nordirland under samma period på sex månader som ursprungligen avsågs. Därför bör hänvisningen till den slutdag som avses i artikel 2.3 d i förordning (EU) 2019/501 ersättas med en hänvisning till en period på sex månader från och med den dag då den förordningen börjar tillämpas.
7. För att säkerställa kontinuitet när det gäller att ta upp och släppa av passagerare i gränsregionerna i Irland i samband med internationell linjetrafik och speciell linjetrafik för persontransporter mellan Irland och Nordirland, bör giltigheten för tillstånd för bussoperatörer från Förenade kungariket som avses i artikel 4.3 i förordning (EU) 2019/501 också anpassas till den nya dag då den förordningen upphör att vara tillämplig.
8. Kommissionens tidsfrist för att utöva de delegerade befogenheter som avses i artikel 11.1 i förordning (EU) 2019/501 bör anpassas till den nya dag då den förordningen upphör att vara tillämplig.
9. Med tanke på förlängningen med sju månader av den period som avses i artikel 50.3 i EU-fördraget och om inga anpassningar görs, skulle förordning (EU) 2019/502 vara tillämplig under mindre än hälften av den ursprungligen planerade perioden, om den skulle upphöra att vara tillämplig den 30 mars 2020. Detta skulle avsevärt begränsa den period under vilken brittiska lufttrafikföretag skulle kunna flyga in i unionen. För att återspegla den ursprungligen planerade tillämpningsperioden bör tillämpningsperioden för förordning (EU) 2019/502 därför förlängas med ytterligare

⁵ Europeiska rådets beslut (EU) 2019/584, EUT L 101, 11.4.2019, s. 1.

⁶ Avtal om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen, EUT C 144 I, 25.4.2019, s. 1.

sju månader. För att sammanfalla med den sista dagen av Iatas sommarsäsong 2020 bör förordning (EU) 2019/502 upphöra att vara tillämplig senast den 24 oktober 2020.

10. Med tanke på osäkerheten kring tillämpningsdagen för förordning (EU) 2019/501 och förordning (EU) 2019/502, och för att säkerställa att bestämmelserna i denna förordning under alla omständigheter tillämpas i tid, bör denna förordning träda i kraft så snart som möjligt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av förordning (EU) 2019/501

Förordning (EU) 2019/501 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 2.3 ska led d ersättas med följande:
”d) passagerare tas upp eller släpps av i gränsregionen i Irland inom ramen för internationell linjetrafik och speciell linjetrafik mellan Irland och Nordirland, för en period på sex månader från och med den dag då denna förordning börjar tillämpas i enlighet med artikel 12 andra stycket.”
2. Artikel 4.3 ska ersättas med följande:
”3. De tillstånd som förblir giltiga enligt punkt 2 i denna artikel får fortsätta att användas för de syften som specificeras i punkt 1 i denna artikel om de har förnyats på samma villkor, eller ändrats när det gäller hållplatser, avgifter eller tidtabell och med förbehåll för de bestämmelser och förfaranden som anges i artiklarna 6–11 i förordning (EG) nr 1073/2009 för en period som inte sträcker sig längre än till och med den 31 juli 2020.”
3. Artikel 11.1 ska ersättas med följande:
”1. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 7.2 och 8.2 ska ges till kommissionen till och med den 31 juli 2020.”
4. I artikel 12 ska fjärde stycket ersättas med följande:
”Denna förordning ska upphöra att tillämpas den 31 juli 2020.”.

Artikel 2

Ändring av förordning (EU) 2019/502

I artikel 16.4 i förordning (EU) 2019/502 ska led b ersättas med följande:

- b) Den 24 oktober 2020.”.

Artikel 3

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande